

XXI Dubrovačke ljetne igre

Dubrovačke ljetne igre traju (45 dana) od 10. srpnja do 25. kolovoza.

Film o prošlogodišnjim ljetnim igrama prikazalo je 180 inozemnih televizijskih stanica, a gledalo ga je preko 80 milijuna gledalaca.

U dva decenija postojanja ljetne priredbe Dubrovačkih igara posjetilo je 1.220.000 gledalaca.

Na otvoru ovogodišnjih Igara bilo je preko 35.000 gledalaca.

Ove godine održalo se 111 predstava kojima je prisustvovalo 93.050 (provjerenih prodajnom mrežom ulaznica) gledalaca.

Svoje izvjestitelje akreditirale su na Igrama 70 redakcija.

Tok igara pratilo je 170 novinara od toga 107 domaćih i 63 inozemna.

Domaći novinari objavili su o ovogodišnjim Igrama u našoj štampi 767 većih ili manjih izvještaja.

Na ovogodišnjim igrama sudjelovalo je 2.000 umjetnika iz 17 zemalja Evrope i Amerike.

Održano je 44 glazbene priredbe i u njima su sudjelovali;

Dirigenti:

Nikša Bareza (Zagreb), Pavle Dešpalj (Beograd) Herman Furthmoser (Beč), Franc Klinar (Beograd), Milan Horvat (Beč), György Lehel (Budimpešta), Lovro Matačić (Zagreb), Anton Nanut (Dubrovnik), Josip Perčinlić (Janjevo), Krešimir Šipuš (Zagreb).

Solisti na glasoviru:

Gina Bachauer (Atena), Andor Földes (Budimpešta), Philippe Entremont (Pariz), Maksim Hlistov (SSR), Marijan Lipovšek (Ljubljana), Darko Lukić (Zagreb), Jurica Murai (Zagreb), Andreja Preger (Beograd), Maurizio Pollini (Italija), Dubravka Tomšič (Ljubljana) Grigorij Sokolov (SSSR), Harriet Wingreen (SAD),

Solisti na orguljana:

Pierre Cochereau (Pariz), Vlasta Hranilović (Zagreb), Ernest Wenger (Bern).

Solist na violini:

Ruggiero Ricci (SAD).

U nizu svjetskih festivala (»Holland-festivali«, Praško proljeće, Salzburg, Beč, Berlin, Atena, Verona, Aix-en Provence) Dubrovačke ljetne igre glazbe, folklor i drame spadaju među najznačajnija svjetska ostvarenja na tom području ne samo po vremenskom roku trajanja (jedino Atenski festival nešto dulje traje), broju izvedaba, angažiranosti umjetnika svjetskog glasa, raznovrstnošću programa već i po visokoj umjetničkoj zrelosti svake pojedine izvedbe.

XXI Ljetne igre priključile su se rijetkom svjetskom jubileju proslava 200-te godišnjice rođenja L. van Beethovena te su u raspored uvrstile rekordni broj Beethovenovih djela: tri simfonije, tri koncerta za glasovir i orkestar, dvije ouvertire, četiri kvarteta, 8 sonata te niz manjih poznatih djela. Krunu svakako ovom rasporedu dala je veličanstvena opera »Fidelio«. Da je izvedena još i Missa solemnis iz duhovnog Beethovenovog opusa, izbor bi djelovao potpuno zaokruženo. U izvedbi Beethovenovih djela organizatori su angažirali brojne svjetske ansamble i umjetnike koji su bez iznimke tehnički i stilski obavili svoj posao veoma uspješno. Brojni umjetnici Evrope i Amerike iz mlađe generacije sa G. Sokolovim na čelu ili oni iz starije sa predstavnikom A. Földesom natjecali su se u odavanju počasti velikom Beethovenu izvodeći djela besprijekorno tehnički i stilski pružajući brojnim ljubiteljima Beethovene glazbe izvorno čiste izvedbe.

Svakako na prvo mjesto treba postaviti operu »Fidelio« koju je izvela »Opera Hrvatskog narodnog kazališta« Zagreb i solisti: Vladimir Ruždjak — Don Fernando, Ivan Stefanov — Don Pizarro, Stefan Stefanoff — Florestan, Sena Jurinac — Fidelio, Tomislav Neralić — Rocco, Branka Beretovac — Marzellina, Werner Kren — Jaquino. Opera se izvrsno uklopila u ambijent Držićeve poljane. Lovro Matačić je savjesno pristupio izrađivanju priredbe i minucioznim vodstvom priveo željenom uspjehu na sveopće zadovoljstvo svijetu. Ako se izuzme da odlični tenor Werner Kren nije uspio svladati otvoreni prostor Držićeve poljane, onda se može zasluženo ocijeniti ovu priredbu kao najuspjeliju jer je baš u njoj Matačiću jedinstveno uspjelo izabrati najbolje soliste, povećani zbor Zagrebačke opere do u tančine izvježbati, orkestar precizno postaviti, suvereno vladati velikim vokalno instrumentalnim ansamblom. Osim toga Matačić je minuciozno izrađeni svaki pojedini detalj glazbe i scene, divno uklopio u poznatu »Matačićevu« široku liniju ostvarivši jedinstvenu viziju djela. Što može Matačić učiniti od ansambla najbolje je pokazao i Orkestar Mađarske radio-televizije što je nastupio na Igrama 24. i 25. VIII. 24. Orkestrom je upravljao mađarski dirigent György Lehel interpretirajući djela mađarskih skladatelja Liszta, Kodalya i Bartoka. Premda su orkestar i dirigent izvodili svoje domaće skladatelje, izvedba je bila sasvim osrednja. Očito da se dirigent nije snašao na otvorenom prostoru i nije umio iz svog ansambla izvaditi festivalski zvuk. Na završnoj izvedbi, kad je ovim orkestrom 25. VIII ravnao Lovro Matačić, isti orkestar

pokazao se daleko u boljem svjetlu. Izvedena je Treća simfonija, ouvertira »Prometej« i Koncert za glasovir i orkestar. Matačiću je uspelo oduševiti i orkestar i pijanistu Andor Földesa da je nastalo raspoloženje priredbe (tako) u kojem Matačić nadahnjuje solistu, solista orkestar i jedni i drugi opet suverenog dirigenta Matačića što je rezultiralo veličanstvenom izvedbom kakva se je i očekivala kao završna izvedba Igara. Uopće, ono što je Matačić postavio na »Dubrovačkom festivalu«, bilo je vrhunsko i treba postaviti za uzor svemu ostalomu. Ni izvedba Beethovenovih djela: Pete simfonije, Uvertire »Egmont« i Koncerta op 73, kojeg je pijanistica Gina Bachauer odlično interpretirala pod vodstvom Milana Horvata nije zaostajao za onim. Horvat je imao teški zadatak riješiti otvoreni prostor pred svečanim ambijentom kneževa Dvora i to mu je djelomično i uspelo zahvaljujući pogodnim atmosferskim prilikama. Gina Bachauer decentno je interpretirala solističku ulogu u Koncertu za glasovir i orkestar, a Egmont ouvertira i Heroica uklopile su se u ambijent Kneževa dvora dajući prvoj glazbenoj izvedbi Igara festivalsko raspoloženje.

Beethovenu su bile posvećene i priredbe Dubrovačkog gradskog Orkestra koji je 8. VIII izveo 8 menuetta za glasovir i orkestar i Jeanaer simfoniju; djela iz mladenačkih Beethovenovih dana. R. Ricci američki violinist talijanskog porijekla, briljantnom tehnikom i u intenzivnom lijepom tonu interpretirao je 3 sonate za violinu i glasovir D-dur op. 12, D-dur op. 24 A dur op. 47. Njega je kao ravnopravni član glazbenog dua pratio poznati glasovirski virtouz iz Ljubljane, Marijan Lipovšek, sa istančanim osjećajem uživljavajući se u koncepciju svog partnera. Večer Beethovenovih Sonata za glasovir interpretirao je zagrebački pijanist i pedagog Darko Lukić. Lukić je izveo Sonate cis - mol op. 27, No 2 »Valdestein i Appassionatu«.

Vladimir Ruždjak odužio se je Beethovenovoj proslavi večernjom priredbom Beethovenovih solo pjesama. Njega je na glasoviru pratio Jurica Murai. Pijanist Philippe Entremont Parižanin, Talijanac Maurizio Polini, Rus Grigorij Sokolov i naša Dubravka Tomšić u svoj program uvrstili su po jednu Beethovenovu glasovirsku sonatu. Komorni The New York Chamber Soloist iz Njujorka Beethovenove Irske pjesme i češki Talich Kvartet, Gudački kvartet e-mol. Kako se vidi i iz priloženog popisa izvedenih djela organizatorima Igara uspelo je ostvariti primjerni izbor iz brojnog Beethovenovog opusa zastupajući podjednako, simfonijska, komorna, glasovirska i vokalna djela.

Nakon Beethovenovih djela Igrama je dominirala duhovna glazba oratorijskog stila. Izvedena su 4 oratorijska djela kojima je bila zastupljena oratorijska glazba četiriju velikih glazbenih razdoblja: renesanse, baroka, klasike i moderne. Izvedbom kasno-renesansnog Vespero della B. Vergine od Monteverdija u Franjevačkoj crkvi pod vodstvom Lovre Matačića sa solistima, soprani iz Budimpešte Eve Andor i A. Csengery, Bečkog tenora W. Krenn, Frankfurškog basa M. Scenka te zagrebačkih umjetnika F. Petrušanca i J. Podolšak, radio zbora i filharmonije iz Zagreba obilježen je jedan od najuspjelijih vokalno-instrumentalnih koncerata. Matačić je s lakoćom interpretirao velebno djelo koje je svojom formom u sebi složeno. Virtuozni solisti uigrani orkestar i izvrсни radio zbor priredili su pravi spektakl Igara.

Solist na čelu: André Navara (Pariz). Marijan Jerbić (Zagreb).

Folklorni ansambli:

»Lindo« iz Dubrovnika, »Lado« iz Zagreba, »Kolo« iz Beograda i »Tanec« iz Skopja.

Izvedena djela:

Allain: Litanies za orgulje.

J. S. Bach: Koncert za violinu i orkestar u a molu; Sonata za glasovir u G duru; Canzona za orgulje u d molu; Preludij i fuga za orgulje u C duru; Korol za orgulje »Jesu bleibe meine Freude«; i motet »Singet dem Herrn«.

B. Bartók: Koncert za orkestar.

L. van Beethoven: Simfonija No. 3, (Es dur), »Eroica«, op. 55; Simfonija No. 5, mol. op. 67; Simfonija No. 1, C dur, op. 27 (Jeaner); Egmont ouvertira, op. 84, i Prometej ouvertira, op. 43; Koncert za glasovir i orkestar No. 5, Es dur, op. 73, i Koncert za glasovir i orkestar No. 4, G dur, op. 73. Koncert za glasovir i orkestar No. 1, C dur, op. 15; Gudački kvartet e mol, op. 59; No. 5, Gudački kvartet B dur, op. 130; Gudački kvartet c mol, op. 18, No. 4; Velika fuga B dur, op. 133. i Osam menueta za orkestar; Sonata za glasovir Es dur, op. 81; Sonata za glasovir d mol, op. 31 No. 2; Sonata za glasovir cis mol, op. 27, No. 2; Sonata za glasovir C dur, op. 53 (Waldstein); Sonata za glasovir f mol, op. 57 (Appassionata) i Sonata za glasovir Es dur, op. 31. No. 3; Sonata za violinu i glasovir D dur, op. 12, No. 1; Sonata za violinu i glasovir F dur, op. 24 (Frühlingssonate); Sonata za violinu i glasovir A dur, op. 27; Irske pjesme za tenor i glasovirski trio sa varijacijama za flautu i glasovir op. 105 i op. 107; 9 solo pjesama (op. 46, 94, 83, 32.). Opera »Fidelio«.

L. H. Berlioz: Balet »Romeo i Julija«.

B. Britten: Les Illuminations, ciklus za glas i gudački orkestar, op. 18; i Serenada za tenor, rog i gudače, op. 31.

A. Bruchner: 6 moteta (Ave Maria, Virga Jesse, Christus factus est, Os Justi, Locus iste).

A. Caldara: Salve Pater salvationis, kantata za sopran, flautu, obou i basso continuo.

F. Chopen: 24 preludija za glasovir, op. 28 i Balade za glasovir op. 23, 38, 47, 52.

F. Couperin: Offertoire za orgulje.

P. I. Čajkovski: Balet »Labude Jero« i Pezzo Capriccioso za violinu i glasovir; Oče naš.

- J. N. David: Stabat Mater.
- C. Debussy: L'isle Joyeuse za glasovir.
- D. Detoni: Phonomorphia 1, 2 i 3; Assonance za čelo i glasovir; Grafika 1 za orgulje; Ornamenti za harfu; Grafika II za komorni sastav; Grafika III za vokalni i komorno instrumentalni sastav i Forte-piano, arpa crescendo za 2 glasovira i udaraljke.
- K. D. von Dittersdorf: Simfonia koncertante za viol., kontrabas i gudače.
- A. Dvorak: Serenada za gudače E dur, op. 22 i Kvartet f dur, op. 96.
- M. Durnfle: Preludij i fuga na ime Alain za orgulje.
- M. Dupre: Evocation za orgulje.
- M. de Falla: Ples vatre.
- G. Faure: Elegia op. 24 za čelo i glasovir.
- C. Franck: Koral za orgulje u E duru, Fantacija za orgulje u A duru.
- J. Francoeur: Sonata Es dur za čelo i glasovir.
- J. Haydn: Trio D-dur za flauto, čelo i glasovir; Simfonijska No. 94 G dur i oratorij Stvaranje svijeta.
- G. F. Händel: Oratorij »Mesija«; 3 Arije iz kantate »Acis Galateja« za tenor, obou i gudače; Nell' Dolce dell' oblio, kantata za sopran, flauto i basso continuo.
- A. Honneger: Oratorij Jeane d'Arch au Bücher.
- A. Heiller: Kleine messe über zwölf-tonmodelle.
- L. Janaček: Kvartet No. 2 »Intimna pisma«.
- I. M. Jarnović: Koncertantni kvartet No. 1. F dur; i Gudački kvartet No. 2, Es dur.
- V. Lisinski: Opera »Porin«.
- F. Liszt: Sonata h mol za glasovir i Preludij fuga B-A-C-H za orgulje i Les preludes, simfonijska pjesma za orkestar.
- A. Lotti: Sonata G dur za obou, fagot i cembalo.
- H. Kaminski: Koralna sonata za orgulje.
- A. Klobučar: Allegro con brio, Andante na tekst V. Nazora; Galiotova pjesma i T. Ujevića »Svakidašnja jadicovka«; Largo za orgulje.
- Z. Kodaly: Plesovi iz Galante.
- J. L. Krebs: Trio sonata h mol za flauto, obou i basso continuo.
- I. Kuljerić: Impulsi za gudački kvartet i magn. vrpcu.
- I. Malec: Lied za gudače i glasovir.
- B. Martinu: Suita za gudače.
- R. Matz: 3 Dubrovačka madrigala.
- A. Mav: Dajte mi napjev svoj.

Dubrovački gradski orkestar sa istim zborom i poznatim domaćim solistima izveo je 31. VII u dominikanskoj crkvi pod vodstvom Antona Nanuta barokni oratorij »Messiach«. Anton Nanut unio je u interpretaciju ponešto subjektivnih crta približujući se više romantičarskom stilu nego baroknom. Premda Nanut nije imao na izboru soliste kao Matačić, ipak je dao decetnu izvedbu. No čini se da prehvaljena akustika Dominikanske crkve ne podnaša odviše veliki orkestar koji u fortissimima posve pokrije zborne di-
 onice kao što se je to opazilo i u oratoriju Jeann de Arch.

U Dominikanskoj crkvi izvedena su ostala tri oratorija: 16. VII zagrebačka filharmonija i zbor Wiener Singakademie sa solistima Mirkom Klarić, M. Bohanec, Majdom Radić F. Paulik H. Lachner te recitatorima iz Pariza Honeggerov Jeanne d'Arch au Bücher. Oratorij napisan na tekst P. Cloudela u suvremenom glazbenom izrazu pod vještima vodstvom Milana Horvata pružio je izvanredan ugođaj: 28. VII Simfonijski orkestar i zbor radio televizije Zagreb sa solistima I. Sollweg, G. Dunanom, Tomislavom Neralićem dao je decetno izvedbu velebnog djela razdoblja klasike »Stvaranje svijeta« od Haydna. Dirigirao je K. Šipuš. Sva tri veličanstvena djela odlično su se uklopila u ambijent Dominikanske crkve, koja je tih večeri bila prepuna da nije bilo moguće postaviti ni jednu pomoćnu sjedalicu. Večer duhovne glazbe izveo je i Wiener Kammerchor u Atriju Dominikanskog samostana izvedbom djela Schütza, Bacha, Davida, Heilera i Bruknera.

Na orguljama franjevačke crkve izvedena su tri orguljska koncerta za koju je publika pokazala veliki interes, ali nažalost do dana na Ljetnim igrama ova vrst priredbe nije dala festivalsku niveau iako su priredbe izvodili najeminentniji umjetnici.

Umjetnici, naime, pozivom na festival računaju sa festivalskim orguljama. Međutim, franjevačke orgulje nijesu koncertne već liturgijske, a tehnički veoma slabo opremljene. Osim toga, crkva je tik uz glavnu ulicu (Stradun) veoma bučnu, iz koje dopire ponešto buke među slušaoce, posebno jer se radi provjetranja drže ulazna vrata crkve otvorena. Provjetranje, buka i nedovoljno zvukovno i tehnički opremljene orgulje upropašćuju i najveća djela orguljskih skladatelja pa makar ih sviraju i najveći virtouzi. Osim toga, čini se da u crkvi na određenim mjestima nastaju akustični čvorovi što uvelike ometa pravom slušnom dojmu. Gotovo svi orguljaši sa festivala odlaze razočarani zbog loših orgulja, a publika nezadovoljna, osim ako je orguljaš imao sreću otkloniti iz repertoara djela koja se ne mogu izvoditi na orguljama i pogoditi nešto od onoga što se jedino na ovim orguljama dade izvesti. To se posebno moglo ustanoviti pri improvizaciji. Orguljaš, koji je improvizirao, jer neposredno stvara prema mogućnosti instrumenta, mnogo je više zadovoljio, nego onaj koji je svirao i najveće djelo epohe za koju na tim orguljama nema registra. Tako je ove godine Vlasta Hranilović nepravedno dobila veoma lošu kritiku u štampi jer je izvodila na orguljama djela od razdoblja baroka do avangarde. Još lošiju kritiku bi trebao dobiti pariški orguljaš P. Cochereau što je izvodio samo djela francuskih majstora (koja trebaju za izvedbu 25% registara jezičnjaka) na orguljama koje praktično imaju 2 registra jezičnjaka. E. Wengwer iz Berna izveo je kratkim programom raznih epoha, ali nije zadovoljio ni tehnički i programski festivalske zahtjeve. Premda Dubrovnik nema festivalsku dvoranu, ipak bi trebalo imati festivalski instrumenat kraljice glazbala. Kad bi Dubrov-

nik dobio festivalske orgulje broj koncerata na orguljama mogao bi biti mnogo veći i do 15 koji bi redovito bili dobro posjećeni jer suvremena publika cijeni monumentalnost zvuka, široki spektar orguljskih boja i savršene tehničke mogućnosti orgulja koja omogućuje neposredno stvaranje improvizacije.

Novost ovogodišnjeg festivala je i koncert elektronske glazbe zagrebačkog skladatelja Dubravka Detonija. Treba svakako pozdraviti i to što su organizatori uvrstili u večer Jazza kojeg je izveo glasoviti orkestar Duke Ellingtona iz SAD. No ipak čini se da je bilo odviše smjelo prepustiti koncert jedne večeri samo D. Detoniju jer nijesu ni sva djela izvedena te večeri jednake zrelosti. 2 sata slušanja jednog autora iz klasične epohe zamorno djeluje i to kad ih izvode veliki ansambli. Da je večer elektronske glazbe protekla u izboru djela Detonija i ostalih najuspješnijih skladbi npr. izvedenih na zagrebačkom Bienalu, uspjeh te večeri bio bi veći, a publika tako lakše dobila povjerenje u novi glazbeni izraz.

Posebno treba istaknuti baletske priredbe »Labude Jezero« od Čajkovskog i »Romeo i Julija« od Berlioza. Treba samo požaliti što je uz dobar balet reproducirana loša glazba jer je na izvedbi »Labudega jezera« orkestar pod vodstvom N. Bareze zvučao za otvoreni prostor sasvim komorno. Slično se dogodilo i na izvedbi Porina od Vatroslava Lisinskoga na tvrđavi Revelinu kad je uz komornost zvuka pristupila i djelomična nesigurnost zbora. Zbor, naime, nije dovoljno uvježbao scenske kretanje na novoj pozornici što ga je priječilo u čistoći izvedbe. Balet XX stoljeća — Maurice Bejarta — iz Bruxellesa što je 2. i 3. VIII izveo Berliozov balet Romeo i Julija predstavljao je jedinstvenu manifestaciju baletske umjetnosti. Prava je šteta što smo uz minuciozne plesne pokrete slušali Berliozovu glazbu s gramofonskih ploča, posebno i s razloga jer je uz Fantastičnu simfoniju i ovim djelom Berlioz otvorio novo razdoblje u tretiranju instrumentacije i drugih stilskih oznaka evropske romantike.

Od četiriju folklornih ansambala, što su nastupili na Igrama, treba istaknuti dubrovačkog »Linda« koji, premda ima amaterski status pokazuje visoku umjetničku zrelost. Osim desetak priredbi, održanih prema rasporedu, ovaj ansambl izveo je glavni udio na svečanom otvoru Igara izvedbom završnog kola iz Gotovčeva »Era«. Uopće izuzevši orkestar JNA iz Beograda otvor Ljetnih igara pripao je domaćim dubrovačkim ansamblima, Radio zboru, glumcima domaćeg kazališta »Marin Držić« i Lindu.

Organizatorima ovogodišnjih Ljetnih igara odlično je uspjelo uklopiti se u svjetsku proslavu jubilarne 200-te godišnjice rođenja Beethovena uvrštavanjem u raspored brojnih Beethovenovih djela. Međutim, iako je to rezultiralo manjim prisustvom djela ostalih glazbenih razdoblja i skladatelja na Igrama, nije nimalo umanjilo uspjeh Festivala, već ga još uvećalo. Svakako Festival prvenstveno svoj uspjeh duguje organizatorima, a zatim Gradu koji svojim svestranim umjetničkim ambijentom i izvršnom ljetnom klimom (premda su se priredbe odvijale 45 dana pod vedrim nebom ni jedna nije radi lošeg vremena otkazana) i brojnom inozemnom i domaćom publikom pridonosi općem festivalskom uspjehu. Kad se, kao i ove godine, ovom ambijentu pridruže najeminentniji domaći i svjetski umjetnici Dubrovnik postaje jedinstvena svjetska pozornica. Ovim ne želimo reći da bi trebala izostati pokoja osrednja izvedba što se ponekad ukaže na Igrama. Ove godine organizatori su otvorili vrata Igara i avangardi i Jazzu. Postoji mišljenje da takvim vrstama umjetnosti nije mjesto u klasičnom dubrovačkom ambijentu. Međutim, ipak je jedino ispravno, da na Dubrovačkom festivalu ima mjesto svaka istinska umjetnost pa bila ona iz kojeg razdoblja ili stila. Osim toga, čini se da na prvom mjestu kod nas baš Dubrovačkom festivalu pripada ne samo inicijativa u ostvarenju visoke zrelosti u umjetničkoj reprodukciji, nego i u istraživanju prošlosti i stvaranju djela budućnosti bar domaćih umjetnika.

F. Mendelssohn: Sonata c mol za orgulje, op. 65. No. 2.

O. Messiaen: Le banquet celeste; Dieu parmi nonus; Simphonie improvisee za orgulje.

C. Monteverdi: Vespro della B. Vergine.

W. A. Mozart: Koncert za violinu i orkestar D-dur, K. 218; Divertimento F dur, K. 130; Koncert za čelo i orkestar B dur; Kvartet F dur; Divertimento D dur K. 136, za obou, violinu, violu i čelo K. 370; Ave verum i Uspavan-ka.

J. Nin: Chants D' espagne.

K. Odak: Gudački kvartet No. 3, op. 30.

S. Prokofjev: Sonata No. 7, op. 83; Sonata No. 4, za glasovir, C mol, op. 29; Sonata op. 119, za čelo i glasovir; Preludij za glasovir, op. 12, No. 7.

S. Rahmanjinov: 5 preludija za glasovir op. 3, No. 2 i op. 23, No. 2—5.

M. Reger: Koral za orgulje »Vater unser in Himmelreich«.

O. Respighi: Il tramonto za mezzosopran i gudače.

M. Ristić: Koncert za gudački orkestar.

V. Ruždjak: Pet međumurskih pjesama za gudački kvartet i bariton i tri dubrovačke pjesme na tekst Marina Držića za gudački kvartet i bariton.

D. Scarlatti: 6 sonata za glasovir (C dur, c mol, G dur, d mol, B dur i G dur; 3 Ariette za sopran i cembalo.

F. Schubert: Sonata a mol za glasovir, op. 143; Quarto canzoni di metastasio, za tenor i glasovir.

R. Schumann: Papillons op. 2, za glasovir; Karneval op. 9, za glasovir.

H. Schütz: Deutsches Magnificat.

S. F. Semini: Fantazija za orgulje.

J. Slavenski: Pjesme moje majke za bariton i gudački kvartet.

Sorkočević: Simfonija No. 4 u D duru.

A. Skrjabin: Etude No. 12.

R. Strauss: 9 solo pjesama.

I. Stravinski: Pulcinella, suite za gudački kvintet i komorni orkestar.

G. Ph. Telemann: Kantata No. 64.

F. M. Veracini: Sonata F dur za flautu i basso continuo.

L. Vierre: Impromptu: Scherzo iz II simfonije za orgulje.

A. Vivaldi: Koncert za piccolo i gudače; Le quattro stagioni, i Trio-sonata g mol za flautu, obou i basso continuo.

J. G. Walther: Concerto del signor Megk h mol za orgulje.

M. A. Ziani: Alma Redemptoris Mater, kantata za sopran, obou i basso continuo.

Dječji zbor »Vatroslav Lisinski« i »Slovenski oktet« izveli su manja vokalna djela.